

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Biblia Hebraica

Majus, Johann Heinrich

Francofurti ad Moenum, 1716

Jonas

[urn:nbn:de:bsz:31-295282](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-295282)

LIBER JONÆ,

Græc. ΙΩΝΑΣ, Hebr.

יונה

CAPUT I. א

*Ionas in Ni-
nevis a re-
iussus per
mare fugit, &
subortus tem-
pestate reus
deprehensus
forte, in mare
proicitur.*

א 2 וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל יוֹנָה בֶן־אָמִתַּי לֵאמֹר: קוּם
לֶךְ אֶל־נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וּקְרָא עָלֶיהָ כִּי
עָלְתָה רַעַתָּם לִפְנֵי: וַיִּקַּם יוֹנָה לְבָרַח מִרְשֵׁשׁה מִלְּפָנֵי
יְהוָה וַיֵּרֶד יָפוֹ וַיִּמְצָא אֲנִיָּה בָאָה מִרְשֵׁשׁ וַיִּתֵּן שָׂכְרָהּ
4 וַיֵּרֶד בָּהּ לָבוֹא עִמָּהֶם מִרְשֵׁשׁה מִלְּפָנֵי יְהוָה: וַיְהִי
הַטִּיל רוּחַ גְּדוֹלָה אֶל־הַיָּם וַיְהִי סַעַר גְּדוֹל בַּיּוֹם הַהוּא
ה חֲשֵׁבָה לְהִשְׁבֵּר: וַיִּירָאוּ הַמֵּלָחִים וַיִּזְעֲקוּ אִישׁ אֶל־
אֱלֹהֵי וַיִּטְלוּ אֶת־הַכֵּלִים אֲשֶׁר בָּאֲנִיָּה אֶל־הַיָּם לְהַקֵּל
מֵעֲלֵיהֶם וַיּוֹנֶה יָרַד אֶל־יַרְכַּתִּי חֹסֶפֶתָה וַיִּשְׁכַּב וַיִּרְדָּם:
6 וַיִּקְרַב אֵלָיו רֵב הַחֹבֵל וַיֹּאמֶר לוֹ מַה לָּךְ נִרְדָּם קוּם
קְרָא אֶל־אֱלֹהֶיךָ אוּלַי יַתְעַשֶׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נִאֲבָד:
7 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לְכוּ וּנְפִילָה גּוֹרְלוֹת וְנִדְעָה
בְּשִׁלְמֵי הָרַעַה הַזֹּאת לָנוּ וַיִּפְּלוּ גּוֹרְלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹרֵל
8 עַל־יוֹנָה: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידָה־נָא לָנוּ בְּאִשֶׁר לָמִי
הָרַעַה הַזֹּאת לָנוּ מַה מִּלְּאֲכַתֶּךָ וּמֵאֵין תָּבוֹא מַה אֲרַעֶךָ
9 וַאֲיִמּוּהָ עִם אֲתָהּ: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עֲבָרִי אֲנִי וְאֶת־
יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרָא אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶת־הַיָּם וְאֶת־
יְהִיבֶשֶׁת: וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה
זֹאת עָשִׂיתָ כִּי־יָרְדְּעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי־מִלְּפָנֵי יְהוָה הוּא בָרַח
11 כִּי הִגִּיד לָהֶם: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־נַּעֲשֶׂה לָּךְ וַיִּשְׁתַּק הַיָּם
12 מֵעֲלֵינוּ כִּי הָיָם הוֹלֵךְ וְסַעַר: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׂאוּנִי
וְהִטְלֵנוּ אֶל־הַיָּם וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מֵעֲלֵיכֶם כִּי יִרְדַּע אֲנִי כִּי
13 בְּשִׁלְי הַסַּעַר הַגְּדוֹל הוּא עֲלֵיכֶם: וַיַּחֲתְרוּ הָאֲנָשִׁים
לְהָשִׁיב אֶל־הַיָּבֵשֶׁת וְלֹא יָבִילוּ כִּי הָיָם הוֹלֵךְ וְסַעַר
עֲלֵיהֶם

f navis.

f cogita-
bit.

3 remi-
gacunt.

פתח בסף. 5. הפטרת יוסכפור למנחה. 10.

עליהם: ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל- 4
 נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם
 נקמא כייאתה יהוה כאשר הפצת עשית:
 וישאו את יונה ויטלוהו אל הים ויעמד הים מזעפו: טו
 וייראו האנשים ראה גדולה את יהוה ויזכרו זכה 6
 ליהוה וידרו נדרים: וימן יהוה דג גדול לבלע את-א
 יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות:
 סויתפלל יונה אל יהוה אלהיו ממעי הדגה: ויאמר 3. 2
 קראתי מצרה לי אל יהוה ויענני מבטן שאול שועתי
 שמעת קולי: ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר 4
 יסבבני כל-משבריה וגליה עלי עברו: ואני אמרתי ה
 נגרשתי מנגר עיניך אך אוסיף להפיט אל-היכל
 קדשך: אפפוני מים עד נפש תהום יסבבני סוף חבוש 6
 לראשי: לקצבי הרים ירדתי הארץ ברחיה בעדי 7
 לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי: בהתעטף עלי 8
 נפשי את יהוה זכרתי ותבוא אליה תפילתי אל היכל
 קדשך: משמרים הבלי-שוא חסדם יעזבו: ואני בקול 9
 תודה אזכרה לך אשר נדרתי אשלמה ישועתה
 ליהוה: ויאמר יהוה לדג ויקא את יונה אל היבשה: 11
 ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר: קום לך א
 אל נינה העיר הגדולה וקרא אליה את הקריאה אשר
 אנכי דבר אליה: ויקם יונה וילך אל נינה כדבר 3
 יהוה ונינה היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת
 ימים: ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא 4
 ויאמר עוד ארבעים יום ונינה נהפכת: ויאמינו אנשי ה
 נינה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מגדולם
 ועד קטנם: ויגע הדבר אל מלך נינה ויקם מכסאו 6
 ויעבר אדרתו מעליו ויקם שק וישב על האפר: ויזעק 7
 דודוד ג Ddd ddd 3 ויאמר

CAP. II. IL
 a pisce magno
 absorpius
 Deum inno-
 cat & mira-
 culose libera-
 tur.

CAP. III.
 Denuo voca-
 tus obtempe-
 rat, ac Nine-
 uitis poeni-
 tentiam pra-
 dicat felici
 successu.

f concio

v. 14. א. יתיר v. 2. hoc versu Plant. utr. Bomb. 4. ben Isr. inchoant Cap. 2.
 v. 3. מלעיל.

ויאמר בנינוה מטעם המלך וגדליו לאמר האדם
 והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו מאומה אל ירעו
 8 ומים אל ישתו ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו
 אל אלהים בתוקרה וישבו איש מדרכו הרעה וימך
 9 החכם אשר בכפיהם: מי יודע ישוב ונחם האלהים
 ושב מחרון אפו ולא נאמר: וידא האלהים את-
 מעשיהם כפי שבו מדרכם הרעה וינחם האלהים על-
 א הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה: וירע אל-
 יונה רעה גדולה ויחר לו: ויתפלל אל יהוה ויאמר
 אנה יהוה תלואיזה דברי ער היותי על אדמתי על-
 בן קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל-
 חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה:
 3 ועתה יהוה קחנא את נפשי מוטב מותי מחיי:
 4 ויאמר יהוה הטיב חרה לך: ויצא יונה מן העיר
 וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל
 6 עד אשר יראה מה יהיה בעיר: וימן יהוה אלהים
 קיקיון ועל ומעל ליונה לחיות צל על ראשו להציל לו
 7 מרעתו וישמח יונה על הקיקיון שמחה גדולה: וימן
 האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותך את
 8 הקיקיון וייבש: ויהי כורת השמש וימן אלהים רוח
 קדים חרישית ותך השמש על ראש יונה ויתעלה
 9 וישאל את נפשו למות ויאמר מוטב מותי מחיי: ויאמר
 אלהים אל יונה הטיב חרה לך על הקיקיון ויאמר
 י הטיב חרה לי ערמות: ויאמר יהוה אתה חסת על-
 הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גדלתו שכן לילה
 11 העה ובן לילה אכר: ואני לא אחוס על ניונה העיה
 הגדולה אשר ישבה הרבה משתים עשרה רבו אדם
 אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו ובהמה רבה:

8 *El conversatus erat pro-
 ariam suam mala, et respicit
 quae est in volu fuit.*
 9 *Qui dicitur se conversatus
 et poenitens deum, et auer-
 titur a furore irae suae,
 et non peritimus.*
 10. *Et dicitur de parte con-
 quod conversus fuit a via
 sua mala: et poenitens
 deum, ipse malo, quod lo-
 cutus fuerat et facit ad
 eis, sed non facit.*
*Eni novi, quod tu dicitur gra-
 dus et misericors, longus ve-
 rum, et poenitens super
 malo.*

CAP. 7. IV.
 Quod Ionas
 xpie ferens,
 typo ricini
 cito producti
 & corrupti
 conuincitur
 de misericor-
 dia Dei, non
 solum ludaeis
 sed & gentili-
 bus declaran-
 da.

† ex-
cantem

דבר
 עד כאן הפטרת. ibid. הש רפה. v. 11. הב בחירק. v. 10.
 יום למנחה כפור